Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
CIF: 51357459
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com
Site: www.parohiavorovesti2.ro
Tel: 0784123727

INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI

21 nov 2025

„fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el”. (Lc 11, 28)

Frați credincioși

Să știți iubiți credincioși că este foarte dificil să vorbești despre Maica Domnului. De ce? Pentru că viața ei este una petrecută în smerenie, o viața dusă fără zgomot, într-o tăcere smerită, aproape neștiută de nimeni. Numai Dumnezeu a făcut-o cunoscută pe maica Sa, ea însăși a stat în plan secund și a dus durerea vieții răstignite a Fiului ei în deplină tăcere. Ca să vorbim despre pururea Fecioara Maria ar trebui să ne facem părtași harului ei. Dar totuși încercăm să aducem în prim plan câteva aspecte din viața Fecioarei Maria.

Astăzi praznuim Intrarea în biserică a Maicii Domnului sau Vovidenia, când conform tradiției, Sf Părinți Ioachim și Ana au dus-o pe fiica lor la Templu în vârstă de 3 ani unde va rămâne acolo până la vârsta de 14 ani sau 15 ani, fiind închinată Domnului de către părinții ei.

Evenimentul acesta nu este consemnat în Sf. Scriptură, doar Bunavestire este consemnată. La fel, nici Adormirea Maicii Domnului, nici Nașterea ei nu are elemente de text în cele patru Sfinte Evanghelii. Avem informații din alte surse. Intrarea în Biserică este relatată în Protoevanghelia lui Iacov. Cea mai veche sărbătoare a Maicii Domnului este Adormirea ei.

Intrarea in biserică a Maicii Domnului este cea mai nouă dintre sărbători și este de origine ierusalimiteană și a luat naștere în sec VI. Împăratul Iustinian ridică la Ierusalim o biserică închinată Fecioarei unde la 21 noiembrie era serbat hramul bisericii – aducerea la templu a Fecioarei Maria. În sec VII sărbătoarea aceata se generalizează în tot Orientul. Spre sfârșitul sec VIII, Sf. Andrei Criteanul asistă la Ierusalim la această sărbătoare.

Maica Domnului este cinstită prin cântări și rugăciuni, prin slujbe speciale în care este lăudată (Acatistul Buneivestiri, Paraclisul, Prohodul Maicii Domnului), fie prin construcția de biserici care au ca hram sărbătorile ei, fie prin zugrăvirea de icoane. Cele mai vechi biserici închinate Maicii Domnului au fost zidite în Țara Sfântă la Ghețimani, la Ghenizaret lângă Betleem apoi la Roma. Cele mai vechi reprezentări ale chipului Maicii Domnului le găsim în picturile din catacombele de la Roma care datează din sec III și IV. Se spune că primele icoane ale Maicii Domnului a fost realizate de Sf Luca, iar una din aceste icoane a ajuns la biserica din cartierul Vlaherne din Constantinopol (icoana *Vlahernitisa*), dar se pare că a fost distrusă în vremea iconoclasmului.

Am făcut un scurt parcurs istoric, pentru a vedea că acest cult al Maicii Domnului este profund înrădăcinat în tradiția bisericii, contrar părerii unor confesiuni care nu acordă nici o valoare acestui cult al Ferioarei Maria.

Sf. Ioachim era din neamul lui David, iar Sf. Ana din neamul preoțesc. Neavând prunci, se mâhneau foarte mult și s-au rugat la Dumnezeu că dacă le va da un copil îl vor închina lui Dumnezeu (îl vor da la templu). Domnul le ascultă ruga și le dă o pruncă pe care o cresc până la vârsta de 3 ani. La acestă vârstă, conform făgăduinței făcute, o aduc pe micuță la templu. Aici la templu, micuța fetiță va urca singură treptele bisericii în mirarea mulțimii și este dusă de arhiereu în Sfânta Sfintelor, adică în cel mai sfânt loc din templu. Aici va petrece în ascultare, rugăciune și curăție. Este încredințată la

14-15 ani bătrânului Iosif spre logodnă și se așează în casa lui la Nazaret, unde va primi pe Arhanghelul Gavriil.

Îngerul Gavriil a fost trimis la ființa cea mai aleasă din neamul omenesc de la acea vreme. Abia în persoana Maicii Domnului a găsit Dumnezeu locul potrivit ca sfântul ei trup să devină potir pentru mai sfânt Trupul Domnului. Dacă prin Eva a început căderea lumii, prin Fecioara Maria începe restaurarea întregii făpturi omenești.

„Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el”. (Luca 11, 27-28) Vedem că și noi putem fi fericiți dacă ascultăm cuvântul lui Dumnezeu și-l păzim. Mulți ascultă cuvintele lui Dumnezeu dar, nu le păzesc. Să cerem rugăciunile ei. Sf. Paisie Aghioritul spunea că rugăciunile adresate Maicii Domnului și sfinților se adresează de fapt lui Hristos. Nu greșim dacă ne rugăm mai mult Maicii Domnului sau sfinților pentru că rugăciunile ajung tot la Hristos. Maica Domnului, deși este mijlocitoare între om și Dumnezeu, ea nu întrerupe contactul direct al omului cu Hristos. Ea este unită la maxim cu Hristos din care izvorăște harul. Sf. Grigorie Palama spunea că îngerii se împărtășesc de Dumnezeu prin Maica Domnului. Tot el spune că Maica Domnului este „hotar între firea creată și cea necreată”. Sf Ioan Damaschin spune că Maica Domnului este „abisul harului”.

Ce învățăm de la această sărbătoare?

1. folosul venirii la biserică de la o vârsta cât mai fragedă. Aduceți copiii la biserică și faceți-i părtași Sfântului Trup și Sânge al Domnului Iisus Hristos. Copilul să învețe de mic rugăciuni, respectul față de ceilalți, să fie familiarizat cu slujbele, ca atunci când va crește să se simtă în largul său în mediul bisericesc și cu învățăturile cele frumoase ale ortodoxiei. Se crede că în primii 7 ani de viață, se edifică caracterul omului.

2. când facem o făgăduință Domnului, să o ducem la îndeplinire așa cum au făcut Sf. Părinți Ioachim și Ana care au primit prunc aproape de bătrânețe și au făgăduit că-l vor da Domnului. Și s-au ținut de cuvânt.
3. să aducem jertfă curată lui Dumnezeu, fie o lumânare, fie bucate, fie un lucru, din sudoarea muncii noastre. Dumnezeu iubește pe cel care dă din toată inima.
4. viața cea adevărată este jertfă. Maica Domnului și-a jertfit întreaga viață lui Dumnezeu. De mică a trăit doar pentru Dumnezeu și pentru ca Fiul ei să aducă la îndeplinire planul de mântuire a lumii căzute. „**Cine îşi va pierde sufletul pentru Mine îl va afla**” (Matei 16, 25). Este greu de înțeles pentru omul de astăzi de ce este necasară jertfa. Fugim de jertfă pentru că jertfa înseamnă durere, suspin, răbdare, poate sânge. Dar harul dumnezeiesc ne întărește să putem duce jertfa, căci nu suntem singuri în suferință. E greu de înțeles dar, jertfa este cea care paradoxal ne dă viața înapoi. Lumânarea dacă nu se jertfește prin arderea ei nu luminează, nu-și atinge scopul pentru care a fost creată. Așa și omul, dacă nu se jertfește pentru semeni, pentru Dumnezeu, nu luminează, nu-și atinge scopul vieții. Scopul vieții este mântuirea noastră. Dacă Hristos s-a jertfit și noi la rândul nostru trebuie să aducem jertfă prin imitare. La capătul jertfei este învierea promisă. Jertfa Fecioarei Maria a izbăvit întreaga lume. Putea să refuze jertfa, dar a acceptat-o și a rodit și a adus rod însutit și înmiit.

Să aducem și noi rodul nostru la fel ca Maica Domnului, fiecare în dreptul său, fiecare la locul său. Nu trebuie să fii pahar mare și să fii plin. Dacă ești un pahar mic, dar ești plin, ai aceeași plată ca și paharul cel mare - ne spune Părintele Arsenie Papacioc.

Maica Domnului alină durerile noastre, dă-ne răbdare, ca să facem voia Fiului tău.

AMIN

Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
CIF: 51357459
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com
Site: www.parohiavorovesti2.ro
Tel: 0784123727

Pr. Bogdan- Vasile BARBACARU